

ת"פ 59017/02/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד אלירן מויאל- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 59017-02-21 מדינת ישראל נ' מויאל

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל-תביעות נגב

ע"י ב"כ עוה"ד תום נקש

נגד

הנאשם

אלירן מויאל-בעצמו

ע"י ב"כ עוה"ד אלי גורליק

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 27.6.21, במסגרת הסדר, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם החזיק בתוך תחתונו 3 יחידות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.2 גרם שלא לצריכתו העצמית.

3. במסגרת ההסדר סוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 31.1.22 התקבל התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם ממנו עלה כי הנאשם צרך סמים מגיל צעיר. השתלב מיזמתו במהלך אוגוסט 21, בקהילה הטיפולית "רטורנו". בחודש ינואר 22 הושעה מהקהילה. אך בסמוך לאחר מכן יצר קשר עם גורמי הקהילה על מנת להשתלב שם בשנית. הנאשם לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן והביע רצון לשוב ל"רטורנו". שירות המבחן התרשם מחשיבות שילובו בחזרה ב"רטורנו", ולפיכך המליץ על דחיית הדיון על מנת לבחון השתלבותו שם.

5. ביום 11.7.22 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים ממנו עלה כי הנאשם שולב ב"רטורנו" בהצלחה רבה וכי כיום משולב בתעסוקה ונמצא בשלב המתקדם ביותר, כך שעתיד בזמן הקרוב לסיים את הטיפול בקהילה ולהשתלב בהוסטל. שירות המבחן המליץ על נקיטה בגישה שיקומית, על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהוסטל ובצד האמור להטיל מאסר מותנה מרתיע.

טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה, הפנה לכך שהנאשם החזיק בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית. הפנה לנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהפצת הסם. עתר למתחם של 7 עד 18 חודשי מאסר. ביקש שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן משום שאינה מביאה בחשבון את חומרת העבירות. ב"כ המאשימה הפנה לרע"פ 747/14 אלי לוי נ' מדינת ישראל ולעוד מספר פסקי דין מן הערכאות הנמוכות. ב"כ המאשימה הסכים כי ראוי לחרוג ממתחם הענישה בשל השיקום שעבר הנאשם אך חריגה כזו שהעונש הסופי יהיה 6 ח' מאסר בעבודות שירות.

7. ב"כ הנאשם טען כי העבירה בוצעה בשעת משבר לאחר פיטורי הנאשם מעבודתו. הפנה לכך שהגם שהנאשם הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית החזיק בו בנסיבות בהן השתמש תדיר בסמים. עתר למתחם של ענישה צופה פני עתיד ועד מספר קצר של חודשי מאסר. תיאר את ההליך השיקומי הארוך שעבר הנאשם וטען כי בנסיבות הללו יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

8. הנאשם העיד כי הוא באמת רוצה לעשות שינוי. הבהיר כי אכן הייתה לו מעידה אחת אך הוא רצה להמשיך את ההליך ואכן המשיך בו בהצלחה.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים:

9. בכל הנוגע לעבירות החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית הערכים המוגנים רבים ונרחבים משום שההשפעה

של שימוש בסם הינה השפעה אשר חוצה גבולות וערכים ומהווה מצע לביצוע עבירות רכוש, עבירות אלימות ועבירות נוספות המבוצעות על ידי מי שמשתמש, סוחר או מחזיק בסם מסוכן. הפגיעה של אדם בעצמו באמצעות שימוש בסם, לא מסתכמת בכך בלבד. שימוש ממושך בסם מסוכן עלול לגרום לפגיעה גופנית ונפשית של המשתמש בו, כזו שתצריך טיפול רפואי שעלותו נופלת על החברה. בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל נקבע כי:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-נמוך. רף בינוני משום שמדובר בסם קשה המחולק לשלוש מנות. רף נמוך משום שמדובר בכמות קטנה במיוחד, ובשים לב לכך שהנאשם עצמו השתמש באותה העת בסמים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

11. בכל הנוגע לענישה הנוהגת בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית מהסוג שהחזיק הנאשם אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 1473/18 אוהיון נ' מדינת ישראל שם החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.688 ג' וכן יחידת סם קוקאין במשקל 0.4185 ג'. בית משפט השלום הטיל עונש מותנה, ואילו בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש של 6-12 ח' מאסר, אך החליט לחרוג מן המתחם ולהטיל שני חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, על אף שהנאשם לא עבר הליך טיפול סדור, אלא רק מן הטעם שהנאשם שינה את מקום מגוריו ושינה את אורחות חייו.

ב. רע"פ 747/14 לוי נגד מדינת ישראל שם החזיק הנאשם 5 ג' הרואין ו-0.095 ג' קוקאין וצירף תיק נוסף בו החזיק 0.5 גרם הרואין. נקבע מתחם של 8-18 ח' מאסר, ובית המשפט לא סטה לקולא מהמתחם בשים לב לכך שהנאשם היה בתחילתו של הליך שיקומי, תוך שהוא מצוי בהליך של בניית אמון מול עצמו ומול שירות המבחן.

ג. עוד אפנה מן הערכאות הנמוכות לת"פ 27076-04-3 מדינת ישראל נ' לפיגל שם נקבע מתחם עונש של 5-15 ח' מאסר בעניינו של נאשם שהחזיק 1.25 ג' קוקאין ו-0.844 ג' הרואין. וכן לת"פ 13045-08-17 מדינת ישראל נ' אבו סהיבאן שם נקבע מתחם ענישה של 6-18 ח' מאסר בגין החזקה של 8 ג' קוקאין.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. הסמים הוחזקו על ידי הנאשם כשהם מוסלקים בתחתוניו ומחולקים לשלוש מנות, כשאין מחלוקת שהסם הוחזק שלא לצריכתו העצמית של הנאשם. נסיבות אלו מלמדות על פוטנציאל נזק ממשי. פוטנציאל נזק אשר סעיף 40ט(א)(3) לחוק העונשין, מורה לבית המשפט לשקול בבואו לקבוע את מתחם העונש.

13. מנגד, כמות הסם נמוכה במיוחד, וגם אם עולה על כמות הסם המוגדרת בחוק להחזקה עצמית, הרי שאינה

עולה עליה בהרבה. בנסיבות בהן היה מדובר במי שמכור לסמים באותה העת, הרי שחזקת מסוכנות יותר משמעותית כלפי הנאשם עצמו מאשר כלפי כולי עלמא.

14. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

15. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] זאת ועוד הלכה היא כי: "סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים ובמשורה, מקום בו סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת" [ראו ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל]

16. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה נקבע כי ישקול לשקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל.

17. הנאשם עובר בהצלחה יתרה את כל המבחנים האמורים: הנאשם הפגין מוטיבציה, עבר הליך גמילה מהתמכרות, השתלב באופן מוצלח בהליכים טיפוליים משמעותיים ואינטנסיביים בקהילה טיפולית, קיימת אינדיקציה לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, והוא אף הביע חרטה מלאה על מעשיו.

18. תסקיר שירות המבחן תומך בעמדה השיקומית, והמלצתו מעוגנת בראיות טובות ומשכנעות.

19. אשר על כן, זהו מסוג המקרים החריגים בהם על בית המשפט לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. ודוק, לא אוכל לקבל את עמדת התביעה לפיה יש מקום לסטות לקולא סטייה קלה בלבד מהמתחם, כך שהנאשם ירצה עונש בן מספר חודשי עבודות שירות, משום שטיב השיקום והיקפו משליכים במישרין על טיב הסטייה והיקפה. בענייננו טיב השיקום והיקפו משמעותיים במיוחד ועל כן מצדיקים חריגה משמעותית מהמתחם. הדברים נכונים ביתר שאת, משמדובר בעבירות שאינן חמורות במיוחד, כבענייננו.

20. עוד נתתי דעתי לכך שמדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי, וגם אם לחובתו עבר פלילי מדובר בעבר ישן מאוד, ולא מכביד, שהתיישן מזה כבר.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת סם מסוג עוון.

ב. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת סם מסוג פשע.

ג. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מהיום. עונש הפסילה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת סם מכל סוג.

ד. קנס בסך ₪ 1,200 שישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.12.22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.